

[Jørgen Tved]

tilfredsstillende, når vi er inde i en periode, der er så positiv for alt, hvad der hedder fred og fremtid for os alle sammen.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Preben Møller Hansen for sin sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg fik bekræftet, at man er gået ind på en nulstilling af dyrtidsreguleringsordningen for vores pensionister. Det er rigtigt, som hr. Svend Auken siger, at beløbet bliver højere, men det tager unægtelig også længere tid, før det udløses. Hr. Svend Auken ved lige så godt som jeg – ellers kan han spørge sin forhenværende formand, som har stået på mangel en talerstol og forklaret det – hvad det betyder, når man nulstiller dyrtidsreguleringsordningen. Alt andet lige betyder det en forringelse af dyrtidsreguleringsordningen, selv om man får et større beløb.

Så giver hr. Svend Auken udtryk for, at vi i hvert tilfælde skulle glæde os i fællesskab over, at der alligevel var sket et lille fremskridt. Det har vi også gjort. Vi har stemt for dette lille fremskridt, men det betyder selvfølgelig ikke, at vi af den grund vil stille os tilfredse. Men det, hr. Svend Auken burde erkende, var, at man i denne folketingsaal har et markant flertal for at give vores ældre et fornuftigt løft. Derfor burde Socialdemokratiet ikke have sluttet forlig med borgerskabet om de småkrummer, som der reelt er tale om.

Henning Andersen (KF):

Et vanskeligt sammensat Folketing, en umulig arbejdsplads. Det var barske udlægninger af valgresultatet den 8. september 1987. De fleste var kritiske, da firkløverregeringen efter folketingsvalget blev gendannet ud fra den synsvinkel, at manøremulighederne i dette Folketing ville være begrænsede. Mange stillede spørgsmålstegn ved, om regeringen overhovedet ville være i stand til at videreføre den nødvendige økonomiske politik. I dag kender vi svaret på dette. Danmark har fortsat en handlekraftig regering, der er i stand til at gennemføre en samlet økonomisk politik, som er ansvarlig.

Den 8. december 1987 var en historisk dag. Det lykkedes for regeringen at få trepartsforhandlingerne mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter til at falde på plads, samtidig med at der blev indgået en forståelse om finansloven for 1988 mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. De to aftaler har mange åbenlyse fordele, som vi i den konservative folketingsgruppe er tilfredse med. For det første sikrer forståelsen med Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet en rolig vedtagelse af finansloven for 1988. Den politiske stabilitet er hermed genoprettet. At den politiske stabilitet er sikret, er af uvurderlig betydning for såvel det danske samfund som for vort erhvervsliv. Vi ved jo, at politisk usikkerhed altid resulterer i rentestigning, faldende investeringer og pessimisme. Nu hvor både finansloven og forbedringen af konkurrenceevnen er en kendsgerning, vil virksomhederne igen kunne iværksætte investeringer og produktionsudvidelser uden frygt for store politiske omvæltninger.

For det andet sikrer den samlede forståelse med hensyn til de økonomisk-politiske foranstaltninger for 1988 en meget stor engangsforbedring af konkurrenceevnen, som peger fremad mod en varig løsning af balanceproblemerne i dansk økonomi.

Forbedringen af konkurrenceevnen er ganske enkelt en livsnerve for det danske samfund. Det er virksomhedernes produktion og eksport, som er fundamentet for, at vi kan have det velfærdssamfund, som vi kender i dag. Derfor er det også af helt afgørende betydning, at virksomhederne får mulighed for at producere og eksportere. Omlægningen af arbejdsgiverudgifterne og regeringens eksportpakke betyder, at konkurrenceevnen alene for det første år forbedres med 8-9 pct. Det vil give op til 70.000 nye arbejdspladser i løbet af de næste 3-4 år.

Dansk økonomi har behov for, at eksportinvesteringerne og opsparingen stiger markant. I den konservative folketingsgruppe ser vi derfor med stor sympati på, at der under trepartsforhandlingerne blev enighed om at iværksætte et udvalgsarbejde, som skal se på mulighederne for at forbedre arbejdsmarkedspensionerne for de grupper, som alene har folkepensionen og ATP.

Vi er også tilfredse med, at arbejdsmarkedets parter er enige med regeringen i, at omkost-